

Forfatter: Arrebo, Anders

Titel: Udrag fra Hexaëmeron. Første Dag

Citation: Arrebo, Anders: "Hexaëmeron. Lejlighedsdigte. Breve. Udg. af Vagn Lundgaard Simonsen. 1965", i Arrebo, Anders: *Hexaëmeron. Lejlighedsdigte. Breve. Udg. af Vagn Lundgaard Simonsen. 1965*, udg. af VAGN LUNDGAARD SIMONSEN ; Jørgen Glahder , Munksgaard, 1965-83., s. 62. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/text/adl-texts-arrebo01val-shoot-idm140030267696432.pdf> (tilgået 17. april 2024)

Anvendt udgave: Hexaëmeron. Lejlighedsdigte. Breve. Udg. af Vagn Lundgaard Simonsen. 1965

Packe dig oc gak ud slig tant vi macten ej gifve.
Kund' oc *Scipio* klar om sig saa skrifve med ære,
Hand mindst eene da var naar hand maat' eene mest være,
Skulde Gud icke da nok eenlig meget bestille,
Som kand alting formaa, gjør alting efter sin ville?
Bias af Færne Stad fra Guld fra Sølfvet forjagen
Sagde da end vel glad, sig intet at være fratagen
Sin Formue hand bar, sin Skat hand gandske medførde,
Skatten hans Viisdom var oc Konst som hannem tilhørde.
Gud self alting formaaer, self hâr hvad hannem kand lyste,
Intet mangler derfor, om Verdens Skatter ham bryste.
Om du gæckelig Nar forvitziger viidre vil spørre:
Hvad Gud hafde dog for, hvad hafde hand ævig at gjøre?
Svarer dig *Augustin* hand til dem Helfvede skabte,
Som mod Villien sin paa slig Forborgenhed gabte.
Seer du Luft-springer arm den uden Rigdom oc Ære,
I hves ævige Barm al Skat mon liggende være?
Viisdoms qvellet er hand oc ærens springende Kilde,
Mactens dybeste Strand hvo vilde tænke saa ilde?
Hand jo sysseler nok med Gudoms Krafter at hafve
Kand oc holde vel Spraag, om Verden siden at skabe,
Med sin kieriste Søn oc beggis væsentlig Aande,
I forborgene Løn oc i sin' ævige Lande.
Vden Moder oc tiid, foruden anfang tillige
Hafver Faderen bliid født den som alle gjør riige,
Meenis her Sønnen kier sin Faders klareste Billed,
Sligt af Ævighed er, som Guds Aand lærer, bestilled.
Siger oc Skriften saa der hand blef ævig tilsinde,
Vd i Verden at gaa af sin forborgene thinde,
Oc med mæctige Haand nest Verdens Skabning hin bolde
Skabte den første Mand oc gaf hâm Verden i Volde;
Som Viisdommen oc saa' ej Adam at holde ret farfve,
Tænkte hand ævig paa hvor hand skuld' Himmerig arfve,
Oc i Christo sin Søn før Verdens grundvoller lagdis,
Valde hand Adams Køn, det saa hans Naade behagdis.